

Antrenörlerin Narsistik Kişilik Özellikleri ile Yeterlilik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Zübeyde CANKURTARAN¹, Milaim BERISHA²

Özet

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi: 28.11.2020

Kabul Tarihi: 10.01.2021

Online Yayın Tarihi:

10.01.2021

Anahtar Kelimeler

Narsistik Kişilik Özellikleri,
Antrenör Yeterlilik,
Antrenörler, Bireysel ve
Takım Sporları

Bu çalışmada, spor ortamında etkilerinin olabileceği düşünülmekte olan antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma grubunu, farklı branşlarda (okçuluk, tekvando, fitness, atletizm, yüzme, futbol, basketbol, voleybol, buz hokeyi) görev alan 122' si erkek 80' i kadın olmak üzere toplam 202 antrenör oluşturmaktadır. Çalışmada, Atay (2009) tarafından Türkçe' ye uyarlanan Narsistik Kişilik Envanteri (NPI), Unutmaz ve Genç'er'in (2017) geçerlik ve güvenilirliklerini yaparak Türkçe' ye uyarladıkları Antrenör Yeterlilik Ölçeği-II ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Analiz sürecinde, ikili grupların karşılaştırılmasında T-Test, üç ve daha fazla bağımsız grupların karşılaştırılmasında ise ANOVA ve Post Hoc Tukey Testin'den yararlanılmıştır. Antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymak için Pearson Corelation analizi kullanılmıştır. Çalışmada, cinsiyet değişkenine göre, fiziksel kondisyon ve oyun stratejileri boyutlarında kadın antrenörlerin, karakter oluşumu boyutunda ise, erkek antrenörlerin değerlerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Spor kategorisi değişkeni açısından incelendiğinde ise, bireysel ve takım sporlarında görev alana antrenörlerin, yeterlilik düzeyleri arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır. Antrenörlerin, narsistik kişilik (sömürücülük, otorite ve üstünlük) özellikleri ile yeterlilik düzeyleri arasında anlamlı ilişki belirlenirken, narsistik kişiliğin diğer özellikleri (teşhircilik, hak iddia etme ve kendine yeterlilik) ile antrenör yeterlilik düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olamadığı belirlenmiştir.

Investigation of the Relationship Between the Coaches Narcissistic Personality Traits and Their Competence Levels

Abstract

Article Info

Received: 28.11.2020

Accepted: 10.01.2021

Online Published:

10.01.2021

Keywords

Narcissistic Personality
Traits, Coach Competence,
Coaches, Individual and
Team Sports

In this study, it was aimed to examine the relationship between the proficiency levels of trainers and narcissistic personality traits, which are thought to have effects in the sports environment. The working group consists of a total of 202 trainers, 122 of whom are men, 80 of whom are women, working in different branches (archery, taekwondo, fitness, athletics, swimming, football, basketball, volleyball, ice hockey). In the study, Narcissistic Personality Inventory (NPI), which was adapted to Turkish by Atay (2009), Coach Proficiency Scale-II, which Unutmaz and Genç'er (2017) adapted to Turkish by making validity and reliability .and Personal Information Form was used. During the analysis process, the T-Test was used to compare paired groups, ANOVA and Post Hoc Tukey Tests were used to compare three or more independent groups. Pearson Corelation analysis was used to reveal the relationship between coaching competency levels and narcissistic personality traits. According to the findings of the study, it was determined that female coaches had higher values in the dimension of physical condition and game strategies, and male coaches in the dimension of character formation. It was determined that there is no significant difference between the proficiency levels individual and team sports coaches. While a significant correlation was determined between the narcissistic personality (exploitative, authority, and superiority) traits and their competence levels, it was determined that there was no significant relationship between the other characteristics of the narcissistic personality (exhibitionism, claiming rights, and self-efficacy) and trainer efficacy levels.

*Bu çalışma, 18. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresinde 7-10 Kasım 2020 de sözel bildiri olarak sunulmuştur.

¹İstanbul Gelişim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Yönetimi Bölümü, İstanbul / Türkiye

²İstanbul Gelişim Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Antrenörlük Bölümü, İstanbul/ Türkiye

Giriş

Zaman içerisinde saygın bir sektör konumuna gelen spor (Hoye ve ark., 2006) artan rekabetin neticesi sonucunda oluşan yüksek performans, baskı ve başarı ihtiyacının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu bağlamda, sporcunun başarılı olabilmesi için gerekli bilgileri kullanan, bu bilgileri spor stratejileri ve becerileri ile birleştiren, uygulayabilen antrenör, spor organizasyonlarında rol alan önemli aktörler arasında yer almaktadır (Charman ve ark., 2001; Horn, 2008). Beswick (2016) her antrenörün, dünyaya bakışını belirleyen ve sporcularının da ilgilerini çeken kendine özgü cesaret, güven, yeterlilik, ilişki kurma ve yönlendirme, kişilik, duygusal zekâ gibi karakter özelliklerine sahip olduğunu vurgulamıştır.

Bireyin, fiziksel ve ruhsal yeteneklerine aşırı bağlılığı veya kendini beğenmesi, kendini önemsemesi narsisizm olarak tanımlanmaktadır (Emmons, 1987; Seward, 2007; Atay, 2010; Kartopu, 2013). Yunan mitolojisinde terim adını, suda kendi yansımalarını gören gördüğü bu yansıma hayran olan ve ömrünü hiç ulaşamadığı bu hayranlığı seyrederek eriyip tüketen Narcissus'tan alan narsisizm, kökenlerini modern psikanalitik yazılardan almaktadır (Beck ve ark, 2008). Narsisizm, bireyi güç ve etki etme yönünde motive ederken, özdeğer ve her türlü araçla bu değeri elde etme ve yükseltme gayretindedir (Atay, 2010). Narsisizm olgusunu, sağlıklı gelişim sürecinin bir parçası olarak gören Kohut (1971), bu gelişim sürecinde yaşanan sorunların telafi edilmesi durumunda, sağlıklı gelişiminin gerçekleşebileceğini savunmuştur. Kişinin empati yapma gücüne ve pozitif benlik algısına sahip olması, sorunların üstesinden gelebilmesi için olumlu duygusal sonuçlar geliştirdiği bu durumun ruh sağlığı açısından yararlı olduğu vurgulanmıştır (Atay, 2009; Eldoğan, 2016). Bu noktada narsisizm, tehlikeli boyutlara ulaşmadığı sürece, gerekli ve değerli bir eğilim olarak kabul edilebilir. Ayrıca, kendini kanıtlama, risk alma, cesaret, şampiyonluk, özgüven, motivasyon, yeterlilik ve sosyal iletişimin spor ortamında önemli özellikler olarak değerlendirilmesi, narsistik kişilik özelliğine sahip antrenörlerin spor içerisinde başarılı olabilmesi, oluşabilecek fırsatlarından yararlanabilmesi veya değerlendirebilmesi noktasında etkili olabilecektir.

Antrenörlerin grup üyelerini etkileme yeteneği gerek antrenör sporcu iletişiminde gerekse istedik motivasyon düzeyine ulaşmada öğretilmeye çalışılan koordinatif, teknik, taktik ve psikolojik becerilerde, kişilik özelliklerinde açıkça ortaya çıkmaktadır (Konter, 1996; Sullivan ve Gee, 2008). Antrenörün, kendi yeteneklerine dair özgüveni ve sporcuları etkileyebileceğine dair inancı, antrenör yeterliliği olarak açıklanmaktadır (Feltz ve ark., 1999; Kenow ve Williams, 1992, Kenow ve Williams, 1999; Lent ve Lopez, 2002; Beswick, 2016). Özgüvenleri ve motivasyonları yüksek olan antrenörlerin, çalıştırdığı sporcuların performanslarının da yüksek olduğu, bu durumun antrenör yeterliliği ile ilişkili olduğu vurgulanmıştır (Ashton ve Webb, 1986; Wood ve ark., 1990; Woolfolk ve ark., 1990; Coladarci, 1992). Dolayısıyla antrenörler, sporcularının performanslarını, davranışlarını, duygusal refahını derinden etkileyebilir. Bu bağlamda, narsistler için spor ortamı, güç, azim ve etki alanını güdüleyebileceğinden, mesleki ve profesyonel olarak ilerlemelerini de beraberinde getirebilecektir.

Alan yazında yapılan araştırmalar incelendiğinde, lider olarak antrenörün ve spora katılan bireylerin, durumsal ve demografik özelliklerine, liderlerin davranışlarının sonuçlarına, liderlerin davranışlarının sporcularının performanslarını nasıl etkilediğine, antrenörlerin algılanan yeterlilik düzeylerini anlamaya ve sporcuların memnuniyeti üzerine odaklandığı görülmektedir (Martin ve ark, 1999; Feltz ve ark., 1999; Baker

ve ark., 2000; Keltner ve ark., 2003; Short ve Short, 2004; Amorose, 2007; Gillet ve ark., 2010). Ayrıca alan yazında, narsistik kişilik özellikleri ile ilgili çalışmaların ise, antrenörlerin davranışları ile narsistik kişilik özellikleri arasındaki ilişkiyi incelediği gözlemlenmektedir (Mansi, 2009; Matosic ve ark., 2016; Matosic ve ark., 2017; Matosic ve ark., 2018). Yapılan incelemeler sonucunda, antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelendiği ulusal ve uluslararası çalışmalara rastlanılmamıştır. Bu durum çalışmanın gerekliliğini ortaya koymaktadır. Narsisizm olgusu genel olarak olumsuz (sağlıksız) etkileri ile incelenmiş olsa da spor ortamı içerisinde kontrol edilebilir narsisizm olgusunun olumlu etkilerinin olabileceği ve bu olumlu etkilerden yararlanmanın mümkün olabileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda, narsist bireylerin, son derece rekabetçi durumlara ilgi duyduklarını ve bu durumun narsist bireylere kendilerini geliştirme fırsatı sunabileceği araştırmacılar tarafından vurgulanmaktadır (Wallace ve Baumeister, 2002; Bartholomew ve ark., 2009; Woodman ve ark., 2011; Mathieu ve St-Jean, 2013). Narsistlerin kendilerini, takımın başarısından sorumlu kişi olarak gördükleri ifade edilmiştir (Campbell ve ark., 2000). Dolayısıyla, dünya genelinde yeterliliklerini kanıtlamış ünlü spor insanlarının, Fatih Terim "ben bu saatten sonra ders almam, ders veririm" (Beinspor, 2020). Paola Di Canio "takımın bensiz daha iyi olabileceğini kim, nasıl düşünebilir ", Jose Mourinho "eğer kolay bir hayat isteseydim Porto'da kalırdım. Güzel mavi bir koltuk şampiyonluk ve bana tanrı gibi davranan insanlar", Brian Cloughe'nin "kendime dünyanın en iyi teknik direktörüym demiyorum ama, kesinlikle ilk birdeyim" (Sporx, 2020) ifadeleri ile narsistik yapıları, söylemleri, tutum ve davranışları dikkat çekmektedir. Şampiyonluk, iz bırakma, etkileme, kendini kanıtlama, gelişim, cesaret, özgüven, hırs, rekabet edebilme gibi özellikler narsisizmin ve spor ortamının doğasında mevcuttur. Bu nedenle, narsistlerin, mesleki başarıya ulaşmanın yollarını sorgulayan bir zihin yapısına sahip olmaları, tutkulu ve kararlı adanmışlıkları dikkate alındığında, narsisizm ile ilişkili kişilik nitelikleri ve antrenörlerin spor ortamındaki yeterlilik düzeyleri, başarı potansiyelinin açıklayıcı bir öncüsü olabileceğini düşündürmektedir. Bu bilgiler ışığında çalışma, antrenörlerin yeterliliğinin ne düzeyde olduğunu, narsistik kişiliğin hangi özelliklerinin ön plana çıktığını, antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkileri ve spor ortamı içerisinde narsistik kişilik özelliklerine sahip antrenörlerden yüksek verim almak adına neler yapılabileceğini belirlemek için yapılmıştır. Araştırmanın sonucunda, spor psikolojisi, spor bilimi ve bilim insanları için bir veri kaynağı oluşacak aynı zamanda da narsistik kişilik özellikleri ile yeterlilik düzeyi arasında nasıl bir ilişki olduğuna dair güncel bir tablo ortaya çıkacaktır. Bu çalışmada, spor ortamında etkilerinin olabileceği düşünülmekte olan antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Çalışmanın amacı doğrultusunda; antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile yeterlilik düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır? sorusuna yanıt aranmıştır.

Materyal ve Yöntem

Araştırma Grubu

Çalışma grubunu, 80'i kadın, 122'si erkek olmak üzere toplam 202 antrenör oluşturmaktadır. Katılımcıların 104'ü bireysel sporlarda (okçuluk, taekwando, fitness, atletizm, yüzme), 96'sı ise, takım sporlarında (futbol, basketbol, voleybol, buz hokeyi) görev almaktadır.

Araştırma Modeli

Bu araştırma, nicel araştırma desenlerinden, ilişkisel tarama modeli esas alınarak tasarlanmıştır.

Verilerin Toplanması

Araştırmada, Narsistik Kişilik Envanteri (NPI), Antrenör Yeterlilik Ölçeği II, ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmanın modeli ve örnekleme belirlendikten sonra kişisel bilgi formu, ölçek ve envanterin yer aldığı sorular araştırmacılar tarafından docs google form üzerinde hazırlanarak, internet aracılığı ile katılımcılara gönderilmiştir. Uygulamalar esnasında katılımcıların bu araştırmaya gönüllü katılımları temel alınmıştır.

Narsistik Kişilik Envanteri

Bireylerin narsistik kişilik örüntülerini ölçmek için Ames ve ark., (2006) tarafından geliştirilen (Narcissistic Personality Inventory), Atay'ın (2009) geçerlik ve güvenilirliğini yaparak Türkçe'ye uyarladığı Narsistik Kişilik Envanteri (NPI) teşhircilik (3 madde), kendine yeterlilik (3 madde), sömürücülük (3 madde), hak iddia etme (2 madde), otorite (2 madde) ve üstünlük (3 madde) olmak üzere toplam 16 madde ve 6 alt boyuttan oluşmaktadır. Katılımcıların her birinin soruya verdiği a ve b yanıtlarının puan karşılığı (0-1) toplanmıştır. Bu bağlamda, envanterden alınabilecek minimum puan 0, maksimum puan ise 16'dır.

Antrenör Yeterlilik Ölçeği II

Antrenörlerin yeterlilik düzeylerini ölçmek için Feltz ve ark., (1999) tarafından geliştirilen ölçek, Myers ve ark., (2008) tarafından yenilenerek tekrardan uyarlanmıştır. Unutmaz ve Genç'er'in (2017) geçerlik ve güvenilirliklerini yaparak Türkçe'ye uyarladıkları Antrenör Yeterlilik Ölçeği-II fiziksel kondisyon (3 madde) oyun stratejileri (4 madde) motivasyon (4 madde) karakter oluşumu (3 madde) ve teknik öğretimi (4 madde) olmak üzere toplam 18 madde ve 5 alt boyut oluşmaktadır. Katılımcılar, ölçeği oluşturan tüm maddeleri 4'lü likert tipi derecelendirme ile yanıtlamışlardır. Ölçekte olumsuz (ters) madde bulunmamaktadır. Bu noktada ölçekten alınabilecek minimum puan 18, maksimum puan ise 72 dir.

Kişisel Bilgi Formu

Bu çalışmada yer alan katılımcıların demografik özelliklerini belirleyebilmek üzere örneklem grubuna ait cinsiyet, eğitim durumu, deneyim yılı, antrenörlük branşı, antrenörlük kıdemi gibi başlıca bilgileri elde etmek amaçlanmıştır. Bu doğrultuda araştırmacılar tarafından hazırlanan soru formu "Kişisel Bilgi Formu" adıyla uygulanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırma verilerinin analizinde SPSS 23.00 kullanılmıştır. Fark analizleri olarak ikili grupların karşılaştırılmasında t-test, üç ve daha fazla bağımsız grupların karşılaştırılmasında ise ANOVA ve Post Hoc testlerinden Tukey Testi kullanılmıştır. Antrenörlük yeterlilik seviyesi ile narsislik kişilik özellikleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymak için Pearson Corelation analizi kullanılmıştır.

Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde istatistiksel analizler neticesinde elde edilen verilere ilişkin bulgu ve yorumlara yer verilmiştir.

Tablo 1. Antrenör Yeterliliğinin Cinsiyet ve Spor Gruplarına Göre Fark Analizleri

	Cinsiyet arası farklar				Spor grupları arası farklar			
	Cinsiyet	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sig	Spor Kategorisi	N	$\bar{X} \pm Ss$	Sig
Oyun Stratejileri	♂	122	12.24±2.33	.02*	1	96	12.47±2.47	.77
	♀	80	13.03±2.58		2	104	12.57±2.44	
Fiziksel Kondisyon	♂	122	9.11±2.01	.03*	1	96	9.03±2.22	.04*
	♀	80	9.76±2.24		2	104	9.64±1.99	
Motivasyon	♂	122	13.06±2.23	.07	1	96	12.93±2.61	.36
	♀	80	13.20±2.84		2	104	13.25±2.37	
Teknik Öğretimi	♂	122	12.89±2.50	.08	1	96	12.68±2.66	.25
	♀	80	12.96±2.86		2	104	13.11±2.63	
Karakter Oluşumu	♂	122	10.38±1.62	.01*	1	96	10.04±1.83	.66
	♀	80	9.73±2.08		2	104	10.15±1.85	
Antrenör Yeterlilik	♂	122	57.68±9.24	.50	1	96	57.14±10.3	.28
	♀	80	58.67±11.86		2	104	58.72±10.3	

♂: erkek, ♀: kız, 1: Takım sporlar, 2: Bireysel sporlar, N: Katılımcı Sayısı, $\bar{X} \pm Ss$: Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma, P: Anlamlılık Değeri ($p < 0.05$ *)

Tablo 1'deki sonuçlara bakıldığında kadın antrenörlerin, oyun stratejileri ve fiziksel kondisyon değerlerinin erkek antrenörlerden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Karakter oluşumunda ise, erkeklerin değerlerinin kadınlardan daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Spor kategorileri açısından incelendiğinde ise, bireysel sporda görev alan antrenörlerin fiziksel kondisyon değerleri takım sporlarında görev alan antrenörlerin değerlerinden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Antrenör yeterliliği toplam puanında ise cinsiyet ve spor kategorisi açısından istatistiksel olarak anlamlı farklar olmadığı tespit edilmiştir ($p > 0.05$).

Tablo 2. Antrenör Yeterliliğinin Antrenörlük Deneyim Yıllarına Göre Fark Analizleri

	Deneyim Yılı	N	$\bar{X} \pm Ss$	F	P	Tukey
Oyun Stratejileri	2 yıl ve altı ¹	71	11.54±2.37	10.72	.00*	1<2
	3-6 yıl ²	111	13.19±2.38			
	7 yıl ve üzeri ³	20	12.60±2.08			
Fiziksel Kondisyon	2 yıl ve altı ¹	71	8.55±2.08	8.91	.00*	1<2
	3-6 yıl ²	111	9.85±2.05			
	7 yıl ve üzeri ³	20	9.65±1.84			
Motivasyon	2 yıl ve altı ¹	71	12.13±2.57	9.35	.00*	1<2
	3-6 yıl ²	111	13.63±2.32			
	7 yıl ve üzeri ³	20	13.11±2.48			
Teknik Öğretimi	2 yıl ve altı ¹	71	11.69±2.45	13.92	.00*	1<2
	3-6 yıl ²	111	13.55±2.57			
	7 yıl ve üzeri ³	20	13.80±2.16			
Karakter Oluşumu	2 yıl ve altı ¹	71	9.37±2.06	10.24	.00*	1<2
	3-6 yıl ²	111	10.48±1.62			
	7 yıl ve üzeri ³	20	10.80±1.24			
Antrenör Yeterlilik	2 yıl ve altı ¹	71	53.26±9.97	13.25	.00*	1<2
	3-6 yıl ²	111	60.69±9.91			
	7 yıl ve üzeri ³	20	60.60±7.96			

N: Katılımcı Sayısı, $\bar{X} \pm Ss$: Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma, F: Varyansın Homojenlik Değeri ($F > 0,05$ homojen, $F < 0,05$ homojen değil) P: Anlamlılık Değeri, Tukey: gruplar arası farklar

Tablo 2'de verilen değerlere göre 2 yıl ve altı antrenörlük deneyimi olanların antrenörlük yeterliliği (oyun stratejileri, fiziksel kondisyon, motivasyon, teknik öğretimi, karakter oluşumu) 3-6 yıl deneyimi olan antrenörlerin yeterliliğine göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Fakat antrenörlük yeterliliğinde antrenörlük deneyim 7 yıl ve üzeri çıktığında, istatistiksel olarak herhangi bir artış olmadığı tespit edilmiştir ($p > 0.05$).

Tablo 1. Antrenör Yeterliliğinin Antrenörlük Kademine Göre Fark Analizleri

	Ant. Kademi	N	$\bar{X} \pm Ss$	F	P	Tukey Test
Oyun Stratejileri	1. kademe ¹	68	10.99±2.32	17.92	.00*	1<2
	2. kademe ²	74	13.12±2.13			1<3
	3. kademe ³	45	13.53±2.32			1<4
	4. kademe ⁴	15	13.87±1.72			
Fiziksel Kondisyon	1. kademe ¹	68	8.47±2.24	7.69	.00*	1<3
	2. kademe ²	74	9.57±1.93			
	3. kademe ³	45	10.11±1.92			
	4. kademe ⁴	15	10.27±1.71			
Motivasyon	1. kademe ¹	68	11.99±2.73	7.85	.00*	1<2
	2. kademe ²	74	13.68±2.08			
	3. kademe ³	45	13.60±2.35			
	4. kademe ⁴	15	14.00±1.89			
Teknik Öğretimi	1. kademe ¹	68	11.71±2.78	10.01	.00*	1<3
	2. kademe ²	74	13.09±2.43			
	3. kademe ³	45	14.18±2.05			
	4. kademe ⁴	15	13.80±2.42			
Karakter Oluşumu	1. kademe ¹	68	9.31±2.17	8.67	.00*	1<3
	2. kademe ²	74	10.27±1.70			
	3. kademe ³	45	10.78±1.20			
	4. kademe ⁴	15	11.07±.88			
Antrenör Yeterlilik	1. kademe ¹	68	52.45±11.09	12.72	.00*	1<2
	2. kademe ²	74	59.72±9.17			1<3
	3. kademe ³	45	62.20±8.13			
	4. kademe ⁴	15	63.00±7.23			

N: Katılımcı Sayısı, $\bar{X} \pm Ss$: Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma, F: Varyansın Homojenlik Değeri (F>0,05 homojen, F<0,05 homojen değil) P: Anlamlılık Değeri, Tukey: gruplar arası farklar

Tablo 3’de verilen değerlere göre, 1. kademe olan antrenörlerin oyun stratejilerinde 2. kademe ve üstü olan antrenörlere göre daha düşük değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir (p<0.05). Fiziksel kondisyon, teknik öğretimi ve karakter oluşumunda ise 1. kademe olan antrenörlerin 3. kademeye olan antrenörlere göre daha düşük değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir (p<0.05). Benzer şekilde, motivasyonda 1. kademe olan antrenörlerin 2. kademe olan antrenörlere göre daha düşük değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir (p<0.05).

Tablo 2. Antrenör Yeterliliğinin Eğitim Düzeyine Göre Fark Analizleri

	Eğitim Düzeyi	N	$\bar{X} \pm Ss$	F	P
Oyun Stratejileri	İlkokul ¹	25	13.08±2.88	1.44	.23
	Lise ²	16	12.81±2.42		
	Ön lisans ³	131	12.29±2.42		
	Lisans ⁴	30	13.10±2.17		
Fiziksel Kondisyon	İlkokul ¹	25	9.84±2.41	1.99	.11
	Lise ²	16	9.56±2.30		
	Ön lisans ³	131	9.11±2.07		
	Lisans ⁴	30	10.00±1.87		
Motivasyon	İlkokul ¹	25	13.60±2.73	1.27	.28
	Lise ²	16	13.50±1.89		
	Ön lisans ³	131	12.86±2.52		
	Lisans ⁴	30	13.60±2.32		
Teknik Öğretimi	İlkokul ¹	25	13.68±3.23	1.28	.28
	Lise ²	16	13.31±2.72		
	Ön lisans ³	131	12.67±2.50		
	Lisans ⁴	30	13.17±2.62		
Karakter Oluşumu	İlkokul ¹	25	10.56±2.02	1.01	.38
	Lise ²	16	10.44±1.50		
	Ön lisans ³	131	9.96±1.84		
	Lisans ⁴	30	10.27±1.83		
Antrenör Yeterlilik	İlkokul ¹	25	60.76±12.62	1.65	.17
	Lise ²	16	59.62±9.47		
	Ön lisans ³	131	56.90±10.11		
	Lisans ⁴	30	60.13±9.34		

N: Katılımcı Sayısı, $\bar{X} \pm Ss$: Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma, F: Varyansın Homojenlik Değeri (F>0,05 homojen, F<0,05 homojen değil) P: Anlamlılık Değeri, Tukey: gruplar arası farklar

Tablo 4’te bulunan verilere göre ise antrenörlerin eğitim seviyesi antrenörlük yeterliliğinde herhangi bir fark oluşturmadığı tespit edilmiştir ($p > 0.05$).

Tablo 3. Antrenör Yeterlilik Düzeyleri ile Narsislik Kişilik Özellikleri Arasında İlişkilerinin Analizi

		Narsislik kişilik özellikleri							
		Ü	T	O	S	HİE	KY	N	
Antrenörlük yeterliliği	OS	PC	.318**	.100	.261**	.328**	-.117	-.016	.278**
		Sig (p)	.000	.159	.000	.000	.096	.825	.000
	FK	PC	.259**	.081	.214**	.272**	-.103	-.043	.220**
		Sig (p)	.000	.254	.002	.000	.145	.548	.002
	M	PC	.208**	.118	.213**	.249**	-.091	-.198**	.160*
		Sig (p)	.003	.094	.002	.000	.196	.005	.023
	TÖ	PC	.225**	.110	.268**	.211**	-.113	-.123	.172*
		Sig (p)	.001	.120	.000	.003	.110	.081	.014
	KO	PC	.063	.034	.123	.103	-.114	-.237**	.013
		Sig (p)	.375	.628	.081	.144	.107	.001	.850
	AY	PC	.248**	.103	.248**	.266**	-.120	-.134	.196**
		Sig (p)	.000	.146	.000	.000	.089	.058	.005

PC: Pearson correlation, $p < 0.05$ * OS: Oyun Stratejileri, FK: Fiziksel Kondisyon, M: Motivasyon, TÖ: Teknik Öğretim, KO: Karakter Oluşumu, AY: Antrenör Yeterliliği, Ü: Üstünlük, T: Teşhircilik, O: Otorite, S: Sömürücülük, HİE: Hak İddia Etme, KY: Kendine Yeterlilik, N: Narsislik

Tablo 5’te verilen korelasyon değerlerine göre, antrenörlük yeterliliği (oyun stratejileri, fiziksel kondisyon, motivasyon, teknik öğretimi, karakter oluşumu) ile narsistik kişilik özellikleri (üstünlük, otorite, sömürücülük) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Antrenörlük yeterliliği (oyun stratejileri, fiziksel kondisyon, motivasyon, teknik öğretimi, karakter oluşumu) ile teşhircilik, hak iddia etme ve kendine yeterlilik özellikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olmadığı tespit edilmiştir ($p > 0.05$).

Tartışma ve Sonuç

Bu çalışmada, spor ortamında etkilerinin olabileceği düşünülmekte olan, antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma grubunu, farklı branşlarda (okçuluk, tekvando, fitness, atletizm, yüzme, futbol, basketbol, voleybol, buz hokeyi) görev alan 122’ si erkek 80’ i kadın olmak üzere toplam 202 antrenör oluşturmaktadır. Bu bölümde, çalışmadan elde edilen bulguların yorumları tartışılacak ve çalışmanın sonuçlarıyla ilgili önerilerde bulunulacaktır.

Çalışmada, kadın antrenörlerin oyun stratejileri ve fiziksel kondisyon değerlerinin erkek antrenörlerden daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p < 0.05$). Bu çalışmanın bulgularından farklı şekilde, Kowalski (2008) ve Weller’in (2013) çalışmalarında, erkek antrenörlerin fiziksel kondisyon ve oyun stratejileri değerlerinin kadın antrenörlerden daha yüksek olduğu sonucuna varmışlardır. Bu durumun, çalışmaların yapıldığı örneklem gruplarının farklılıklarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Ayrıca, bu sonucun alan yazın için önemli bir tespit olduğu söylenebilir.

Karakter oluşumunda ise, erkek antrenörlerin değerlerinin kadın antrenörlerden daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p < 0.05$). Koçak (2019) yaptığı çalışmada, erkek antrenörlerin kadın antrenörlerden daha yüksek karakter geliştirme yeterliliğine sahip olduğunu ortaya koyarken, Marback ve ark., (2005) tarafından yapılan çalışmada, kadın antrenörlerin erkek antrenörlerden daha yüksek düzeyde karakter geliştirme yeterliliğine sahip olduğu rapor edilmiştir.

Çalışmada, bireysel ve takım sporlarında görev alan antrenörlerin yeterlilik düzeyi toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır ($p > 0.05$). Araştırmada elde edilen bu sonuç

Köksal (2008) ve Koçak (2019) tarafından yapılan çalışmalarda, bireysel ve takım sporlarında görev alan antrenörlerin yeterlilik düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı yönündeki sonuçlarını teyit eden bir sonuç olarak görülmektedir.

Bu çalışmanın, antrenörlerin eğitim seviyesi ile antrenörlük yeterlilik düzeyleri arasında herhangi bir farklılık yaratmadığı yönündeki bulgusu ($p>0.05$), Çik'in (2019), Toklu'nun (2010), Göral'ın (2014) ve Weller'in (2013) çalışmalarında, antrenörlerin eğitim düzeyi ile antrenör yeterlilik düzeyi arasında farklılık olmadığı yönündeki bulguları ile benzerlik göstermektedir. Çalışmada, her ne kadar anlamlı ilişki tespit edilmemiş olsa da, Malette ve ark., (2013) yaptığı çalışmada eğitim-öğretim ve genel antrenör yeterliliği arasında anlamlı bir ilişki olduğu rapor edilmiştir.

Çalışmada, 1. kademe antrenörlük belgesine sahip olan antrenörlerin 2, 3 ve 4. kademe antrenörlük belgesine sahip olan antrenörlere göre daha düşük antrenörlük yeterlilik düzeyine sahip olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Antrenörlerin kademeleri yükseldikçe yeterliklerine olan inançlarının da arttığını söylemek mümkündür. Feltz ve ark., (2008), Göral'ın (2014) ve Köksal'ın (2008) çalışmalarında, antrenörlerin kıdemlerinin yükselmesiyle antrenör yeterlilik düzeyinin yükseldiği yönündeki sonuçlarını teyit eden bir sonuç olarak görülmektedir.

Çalışmada, 2 yıl ve altı antrenörlük deneyimi olan antrenörlerin antrenörlük yeterliliği, 3-6 yıl deneyim yılına sahip olan antrenörlere göre daha düşük olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Antrenörlük deneyimi yüksek olan antrenörlerin mesleki alanda diğer kademelerden daha yeterli olmalarını, uzun yıllardır spor alanı içinde olmalarına, bu alanda edindikleri bilgi, deneyim ve birikimlerinin fazla olmasına bağlanmaktadır. Bandura (1977), Marback ve ark. (2005), Malette ve ark. (2013), Göral (2014), Ermiş ve ark. (2019), Koçak (2015) ve Kavussanu ark., (2008) tarafından yapılan çalışmaların, antrenörlerin deneyim yılının artması ile birlikte, yeterlilik düzeyinde arttığı yönündeki bulguları ile örtüştüğü görülmektedir.

Çalışmadaki korelasyon değerlerine göre, antrenörlük yeterliliği (oyun stratejileri, fiziksel kondisyon, motivasyon, teknik öğretimi, karakter oluşumu) ile narsislik kişilik özellikleri (üstünlük, otorite, sömürücülük) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Bu sonucun, alan yazın için önemli bir tespit olduğu söylenebilir. Atay ve ark., (2010) otorite boyutunun narsisizmin uyumlu yönünü temsil ettiğini bildirmişlerdir. Atay (2010) otorite boyutu gelişen narsist kişilerin, liderlik özelliklerinin ön plana çıktığını ve özgüvenlerinin yüksek olduğunu ve bu sayede çevrelerinde rahatlıkla hakimiyet kurabildiklerini bildirmiştir. Wonneberg (2007) üstünlük duygularının en iyiye yönelik olduğunu bildirmiştir. Bu bağlamda, antrenörlük mesleğinin bir gerekliliğide, en iyi olabildiğini kanıtlayabilmek veya statü kazanabilmek olduğu düşünülmektedir. Atay (2010) sömürücülük yönü gelişen bireylerin, sosyal ilişki yönlerinin güçlü olduğunu bildirilmiştir. Roberts ve ark., (2010) tarafından yapılan çalışmada, spor ortamındaki narsistlerin performansları ile zafer için algılanan fırsatlar arasında anlamlı ilişki olduğu rapor edilmiştir. Pajares (1996) yüksek yeterlik duygusuna sahip kişilerin, görevde ustalaşmak için görevden sakınmak yerine meydan okumalarını, daha büyük içsel ilgi duyup hedef koyduklarını, etkinlik ile çok yakından ilgilendiklerini, hedefe güçlü bağlılık gösterdiklerini ve kolayca güven tazeleyebildiklerinin altını çizmiştir. Konan ve Türkoğlu (2017) tarafından, 203 okul yöneticisi ile yapılan çalışmada, okul

yöneticilerinin işkoliklik düzeyi ile narsistik kişilik düzeyi arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu rapor edilmiştir.

Risk alma, şampiyonluk, yeterlilik, uzmanlaşma, yaratıcılık, özgüven, cesaret ve rekabetin önemli bir beceri olarak değerlendirilebileceği spor ortamında, narsisizmin ortaya çıkarabileceği olumlu etkilerden yararlanabilen antrenörlerden maksimum verim alınabileceği düşünülmektedir. Narsistik kişilik özellikleri gelişen antrenörlerin, bir lider olarak yeterliliklerini geliştirebilmelerinin son derece doğal olabileceği düşünülmektedir. Narsist antrenörlerin, narsistik kişilik özelliklerini hem kendileri için hemde sporcularını başarıya ulaştırmak için bir araç olarak kullandıkları düşünülmektedir. Çalışmanın sonucunda, antrenörlerin narsistik kişilik (sömürücülük, otorite ve üstünlük) özellikleri ile yeterlilik düzeyleri arasında anlamlı ilişki belirlenirken ($p<0.05$), narsistik kişiliğin diğer özellikleri (teşircilik, hak iddia etme ve kendine yeterlilik) ile antrenör yeterlilik düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir ($p>0.05$). Araştırmanın bu sonucunun alan yazın için önemli bir tespit olduğunu söylemek mümkündür.

Öneriler

Narsisizmin davranışları kontrol etme üzerindeki etkisini azaltmak ve yeterlilik düzeyini teşvik etmek adına antrenörler için özel stratejiler ve eğitimler geliştirmesinin faydalı olabileceği düşünülmektedir. Antrenörlere narsisizmin olumlu ve olumsuz yönleriyle ilgili eğitim planlanmasının spor içerisinde oluşabilecek fırsatları değerlendirebilmeleri noktasında faydalı olabileceği düşünülmektedir. Üniversitelerin, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında narsisizm zorunlu ders olarak konulması veya geniş kapsamlı eğitime aktarılması önem arz etmektedir. Ayrıca, antrenörlük kurslarında, narsisizm konusunun ders olarak konulması ve konunun geniş olarak ele alınması sağlanabilir. İlerideki araştırmaların antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile yeterlilik düzeylerinin branşlara göre ayrı ayrı incelemeleri önerilmektedir. Antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile farklı konuların incelenmesi önerilmektedir. Örneğin; antrenörlerin narsistik kişilik özelliklerinin gelişim süreçlerini (çocukluk döneminde ve sosyal öğrenme yoluyla) incelemeleri önerilebilir. Örneğin; antrenörlerin narsistik kişilik özellikleri ile sporcularının narsistik kişilik özellikleri karşılaştırılabilir. Bu konuların alana katkısı olacağı düşünülmektedir.

Kaynaklar

- Ames, D. R., Rose, P., & Anderson, C. P. (2006). The NPI-16 As a Short Measure of Narcissism. *Journal of Research in Personality*, 40 (4), 440-450.
- Amorose, A. J. (2007). Coaching effectiveness. In: MS Haggerand NLD Chatzisarantis (Eds), *Intrinsic motivation and self-determination in exercise and sport*. Human Kinetics, Leeds. 209- 227.
- Ashton, P. T., & Webb, R. B. (1986). *Making a difference: Teachers' sense of efficacy and student achievement*. NY: Longman.
- Atay, S. (2009). Narsistik Kişilik Envanterinin Türkçeye Standardizasyonu. *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 11(1), 181-196.
- Atay, S. (2010). Çalışan Narsist. *Örgütler, Liderler, Yöneticiler ve Astlar*. İstanbul: Nammar Yayınları.s.33-41-55-80.
- Atay, S., Emin, M. E., & Gülmez, N. (2010) Political Skill of Narcissistic Leaders, 8th International Academy of Management and Business (IAMB) Conference, 28-30 June, Madrid, İspanya.
- Baker, J., Côté, J., ve Hawes, R. (2000). The Relationship between Coaching Behaviours and Sport Anxiety in Athletes. *Journal of Science and Medicine in Sport*, 3(2), 110– 119.

- Bandura, A., & Adams, N. E. (1977). Analysis of Self-Efficacy Theory of Behavioral Change. *Cognitive Therapy and Research*, 1(4), 287-308.
- Bartholomew, K. J., Ntoumanis, N., & Thøgersen-Ntoumani, C. A. (2009). Review of Controlling Motivational Strategies From a Self-Determination Theory Perspective: Implications for Sports Coaches. *Int Rev Sport Exerc Psychol* 2(2), 215– 233.
- Beck, A. T., Freeman, A., & Davis, D. D. (2008). *Kişilik Bozukluklarının Bilişsel Terapisi* (Çev. Ö. Yalçın & E. N. Akçay). Litera Yayıncılık: İstanbul.
- Beswick, B. (2016). *Focused For Soccer*. (Çev. Süren, E.) Odak Noktamız Futbol. Remzi Kitabevi, İstanbul.
- Campbell, W. K., Reeder, G. D., Sedikides, C., & Elliot, A. J. (2000). Narcissism and Comparative Self-Enhancement Strategies. *J Res Pers*, 34(3), 329– 347.
- Charman, R., Drotter, S., & Noel, J. (2001). *The leadership pipeline*. San Francisco: Jossey-Bass Publishing Company, USA.
- Çik, B. (2019). Sporcular Tarafından Algılanan Antrenör Davranışlarının Antrenörlerin Yeterliliğiyle İlişkisinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, İstanbul.
- Coladarci, T. (1992). Teachers Sense of Efficacy and Commitment to Teaching. *Journal of Experimental Education*. 60(4), 323-337.
- Davidson, G. C., Neale, J. M., Kring, A. M. (2003). *Abnormal psychology* (9th Edition John Wiley & Sons): USA.
- Eldoğan, D. (2016). Hangi Narsizm? Büyüklenme ve Kırılgan Narsizmin Karşılaştırılmasına İlişkin Bir Gözden Geçirme. *Türk Psikoloji Yazıları*, 19(37), 1-10.
- Emmons, R. A. (1984). Factor Analysis and Construct Validity of the Narcissistic Personality Inventory. *Journal of Personality Assessment*, 48(3), 291-300.
- Ermiş, E., Satici, A., Bostancı, Ö., İmamoğlu, O., & Taşmektepligil, M. Y. (2019). Tenis Antrenörleri Yeterlilik Düzeyinin Araştırılması. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 14(20), 1-1.
- Feltz, D. L., Chase, M. A., Moritz, S. E., & Sullivan, P. J. (1999). A Conceptual Model of Coaching Efficacy: Preliminary Investigation and Instrument Development. *Journal of Educational Psychology*, 91(4), 765-776.
- Feltz, D., Short S., & Sullivan P. (2008). Self-Efficacy in Sport: Research and Strategies for Working With Athletes, Teams and Coaches. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 3(2), 293-295.
- Gillet, N., Vallerand, R. J., Amoura, S., & Baldes, B. (2010). Influence of Coaches Autonomy Support on Athletes Motivation and Sport Performance: A Test of the Hierarchical Model of Intrinsic and Extrinsic Motivation. *Psychology of Sport and Exercise*, 11(2), 155-161.
- Göral, K. (2014). *Futbol Antrenörlerinin Yeterlilikleri, Karar Verme Stratejileri ve Takım Performansları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Horn, T. S. (2008). Coaching effectiveness in the sport domain. In T. S. Horn (Ed.), *Advances in sport psychology* (3rd ed., pp. 239-268). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Hoye, R., Smith, A., Westerbeek, H., Stewart, B., & Nicholson, M. (2006). *Sport management. Principles and applications*: Elsevier.
- <https://tr.beinsports.com/fotogaleri/unutulmaz-fatih-terim-sozleri/?pid=5&p=60>.
- <https://www.sporx.com/futbol/ekstra/futbol-dunyasindan-soylenmis-en-efsane-50-sozSXGLQ21052SXQ>.
- Kartopu, S. (2013). Narsisizmin Dindarlık Eğilimleriyle İlişkisi: Gümüşhane üniversitesi örneği. *International Journal of Social Science*, 6(6), 625-649.
- Kavussanu, M., Boardley, I. D., Jutkiewicz, N., Vincent, S., & Ring, C. (2008). Coaching Efficacy and Coaching Effectiveness: Examining Their Predictors and Comparing Coaches and Athletes Reports. *The Sport Psychologist*, 22 (4), 383-404.
- Keltner, D., Gruenfeld, D. H., & Anderson, C. (2003). Power, Approach, and Inhibition. *Psychological review*, 110(2), 265.

- Kenow, L. J., & Williams, J. M. (1992). Relationship between Anxiety, Self-Confidence, and Evaluation of Coaching Behaviors. *The Sport Psychologist*, 6(4), 344-357.
- Kenow, L., & Williams, J. M. (1999). Coach-Athlete Compatibility and Athlete's Perception of Coaching Behaviors. *Journal of Sport Behaviour*, 22 (2), 251-259.
- Koçak, Ç. V. (2015). Voleybol Antrenörlerinin Mesleki Yeterlilikleri. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Koçak, Ç. V. (2019). Antrenör Adaylarının Antrenör Öz Yeterlik Düzeylerinin İncelenmesi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 17(1), 55-62.
- Kohut, H. (1971). Kendiliğin Çözümlemesi, Narsistik Kişilik Bozukluklarının Tedavisine Sistemli Bir Yaklaşım, (Çev. Cem Atbaşoğlu, Banu Büyükkal, Cüneyt İşcan, 1998), Metis Yayınları, İstanbul.
- Köksal, F. (2008). Antrenörlerin Liderlik Tarzları ile Öz-Yeterlilikleri Arasındaki İlişki. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Konya.
- Konan, N., & Türkoğlu D. (2017). Okul Yöneticilerinin İşkoliklik ve Narsistik Düzeyleri Arasındaki İlişki. *İğdir Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 12, 31-50.
- Konter E. (1996). Bir Lider Olarak Antrenör. 1.Basım, Alfa Basım Yayım Dağıtım, İstanbul, s.1, 56, 104-105.
- Kowalski, C. L. (2007). An Analysis of Coaching Efficacy in Volunteer Soccer Coaches. Doktora Tezi. Iowa: University of Northern Iowa.
- Lent, R. W., & Lopez, F. G. (2002). Cognitive ties that bind: A tripartite view of efficacy beliefs in growth-promoting relationships. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 21(3), 256-286.
- Malete, L., Sullivan, P., & La Forge, K. (2013). The Relationships between Coaching Efficacy, Experience, and Behaviors Among Scholastic Coaches in Botswana. *International Journal of Coaching Science*, 7(1), 40-55.
- Mansi, A. (2009). Coaching the Narcissist: How difficult can it be? Challenges for Coaching Csychologists. *The Coaching Psychologist*, 5(1), 22-25.
- Marback, T. L., Short, S. E., Short, M. W., & Sullivan, P. J. (2005). Coaching Confidence: An Exploratory Investigation of Sources and Gender Differences. *Journal of Sport Behavior*, 28(1), 18-35.
- Martin, S. B., Jackson, A. W., Richardson, P. A., & Weiller, K. H. (1999). Coaching preferences of adolescent youths and their parents. *Journal of Applied Sport Psychology*, 11(2), 247-262.
- Mathieu, C., & St-Jean, E. (2013). Entrepreneurial Personality: The Role of Narcissism. *Personality and Individual Differences*, 55, 527-531. doi: 10.1016/j.paid.2013.04.026.
- Matosic, D., Boardley, I. D., Stenling, A., & Sedikides, C. (2016). Narcissistic Coaching and Athletes Attitudes Toward Doping: A Multilevel Process Model. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 1-34.
- Matosic, D., Ntoumanis, N., Boardley, I. D., & Sedikides, C. (2018). Narcissism, Beliefs About Controlling İnterpersonal Style, and Moral Disengagement in Sport Coaches. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 1-15.
- Matosic, D., Ntoumanis, N., Boardley, I. D., Sedikides, C., Stewart, B. D., & Chatzisarantis, N. (2017). Narcissism and Coach İnterpersonal Style: A Self-Determination Theory Perspective. *Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports*, 27(2), 254-261.
- Myers, N. D., Vargas-Tonsing, T. M., & Feltz, D. L. (2005). Coaching Efficacy in İntercollegiate Coaches: Sources, Coaching Behavior, and Team Variables. *Psychology of Sport and Exercise*, 6(1), 129-143.
- Pajares, F. (1996). Current directions in self efficacy researc, Advanteges in motivation and Achievement, In M.Maehr ve P.R. Pintrich (Editors), 10, 1-49, Greenwich, CT: JAI.
- Roberts, R., Callow, N., Hardy, L., Woodman, T., & Thomas, L. (2010). Interactive Effects of Different Visual İmagery Perspectives and Narcissism On Motor Performance. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 32(4), 499-517. doi.10.1123/jsep.324.4.499.
- Short, S. E., & Short, M. W. (2004). Coaches Assessment of Their Coaching Efficacy Compared to Athletes Perceptions. *Perceptual and Motor Skills* 99.(2), 729- 736. doi.10.2466/pms.99.2.729-736.

- Sullivan, P., & Gee, C. (2008). The effect of different coaching education content on the efficacy of coaches. *International Journal of Coaching Science*, 2(2), 59-66.
- Toklu, O. (2010). Tenis Antrenörlerinde Liderlik Özellikleri ve Öz-yeterlilik Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Konya.
- Unutmaz, V., & Genç, T. (2017). Antrenör yeterlilik ölçeği II'nin Türkçe uyarlama çalışması. *Spor Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 69-78.
- Wallace, H. M., & Baumeister, R. F. (2002). The Performance of Narcissists Rises and Falls With Perceived Opportunity For Glory, *Journal of Personality and Social Psychology*, 82(5), 819. doi.10.1037/0022-3514.82.5.819.
- Weller, G. V. (2013). Youth Sport Coaching Efficacy: Coach Education Level As a Predictor of Coaching Efficacy. Yüksek Lisans Tezi, Nebraska Üniversitesi. Nebraska.
- Wonneberg, D. A. (2007). The Nature of Narcissism Within Organizational Leadership. Doktora Tezi. Capella University, Minneapolis.
- Wood, R. E., Bandura, A., ve Bailey (1990). Mechanisms Governing Performance İn Complex Decision-Making Environments. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 46 (2), 181-201.
- Woodman, T., Roberts, R., Hardy, L., Callow, N., & Rogers, C. H. (2011). There is an I in team: Narcissism and social loafing. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 82(2) 285–290. doi: 10.1080/02701367.2011.10599756.
- Woolfolk, A. E., Rosoff, B., & Hoy, W. K. (1990). Teachers' Sense of Efficacy and Their Beliefs About Managing Students. *Teaching and teacher Education*, 6(2), 137-148.

Makale Alıntısı

Cankurtaran, Z. & Berisha, M. (2021). Antrenörlerin Narsistik Kişilik Özellikleri ile Yeterlilik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi [Investigation of the Relationship Between the Coaches Narcissistic Personality Traits and Their Competence Levels], *Spor Eğitim Dergisi*, 5 (1), 01-12.

Bu eser Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.